

که شرایط خاص دارند، فراهم می‌ساخت. این مقررات انگیزشی ویژه برای توسعه‌ی پایدار و حکومت‌داری مطلوب اتحادیه‌ی اروپا، در تاریخ ۱ ژانویه ۲۰۱۴ اصلاح شد. این طرح برای کمک به کشورهای درحال توسعه وظایف و مسئولیت‌های ویژه ناشی از تصویب کنوانسیون‌های بین‌المللی مهم در زمینه‌ی حقوق بشر و حقوق کار، حفاظت از محیط‌زیست و حکومت‌داری مطلوب و هم‌چنین اجرای مؤثر آن است. مقررات اصلاحی جدید انگیزه‌ی بیشتری به کشورها برای پیوستن به آن فراهم می‌کند، درعین حال نظارت‌های اتحادیه‌ی اروپا را نیز برای تضمین پیروی از کنوانسیون‌های بین‌المللی محوری این طرح از سوی کشورهای واجد شرایط افزایش می‌دهد. (Zamfir, 2017, p. 2) علاوه‌براین، این کشورها باید ۲۷ کنوانسیون بین‌المللی محوری مندرج در نظام عمومی ترجیحات پلاس (۱۵ کنوانسیون حقوق بشر و حقوق کار و ۱۲ کنوانسیون زیست‌محیطی، حکومت‌داری مطلوب و مبارزه با تولید و انتقال مواد مخدر) را تصویب کنند. البته تصویب آن‌ها نباید با حق شرط‌هایی که توسط این کنوانسیون‌ها ممنوع است، همراه باشد. درنهایت، نهادهای نظارتی ناظر بر این کنوانسیون‌ها نباید هیچ‌گونه کوتاهی و نقض جدی در اجرای مؤثر آن‌ها یافته باشند.

کشورهای واجد شرایط درخواست نظام عمومی ترجیحات پلاس شامل ارمنستان، آذربایجان، بولیوی، کیبورد، جزایر کوک، کاستاریکا، اکوادور، السالوادور، گرجستان، گواتمالا، هندوراس، جمهوری اسلامی ایران، عراق، قرقیزستان، مالدیو، جزایر مارشال، ایالت‌های فدرال میکرونزی، مغولستان، نائورو، نیکاراگوئه، نیجریه، نیووی، پاکستان، پاناما، پاراگوئه، پرو، فیلیپین، جمهوری کنگو، سریلانکا، سوریه، تاجیکستان، تونگا، ترکمنستان، اوکراین و ازبکستان می‌شوند. فارغ از این فهرست، کشورهای دیگری واجد شرایط استفاده از نظام عمومی ترجیحات پلاس اتحادیه‌ی اروپا اعمال نخواهند بود. برنامه‌ی فعلی به کشورها اجازه می‌دهد تا در هر زمان درخواست شمول در این طرح را مطرح سازند. علاوه‌براین، مکانیسم نظارت با استفاده از یک گفت‌وگوی پیوسته با کشورهای ذی‌نفع و با تعیین گزارش دوساله و بررسی دقیق آن نه‌تنها توسط شورای اتحادیه